

yzuchaiushchikh osnovy hrafycheskohodyzaina [Methodology of development of creative thinking in students studying the basics of graphic design] East European Magazine of Advanced Technology, 3(2),17-19.

10. Kharlamova, K. A. (2016) Osnovnye aspekty, podnymaemye v profesyonalnoi etyke hrafycheskoho dyzainera [The main aspects raised in the professional ethics of graphic designer]. St. Petersburg State University of Industrial Technologies and Design, 302 – 309.

11. Shabatura, L. N. Rynok pratsi i profesiina osvita v umovakh modernizatsii natsionalnoi ekonomiky.[The labor market and vocational education in the conditions of modernization of the national economy]. Available at: <https://cyberleninka.ru/article/v/razvitie-dizayna-v-kontekste-problemy-l-n-shabatura-vzaimootnosheniy-prirody-i-obschestvaproblemy-l-n-shabatura-vzaimootnosheniy-prirody-i-obschestva>

12. Shabatura, L. N.(2015) Formirovaniye etyky dyzainera [Formation of the designer's ethics]. Independent Non-Profit Educational Organization Institute of Effective Technologies, 130-137.

ЭТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ПЕРЕД ВЫСШИМИ ПОДГОТОВКИ ГРАФИЧЕСКИЙ ДИЗАЙНЕР: АНАЛИЗ ХУДОЖЕСТВЕННО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ ЛИТЕРАТУРЫ

П.С. Прохорчук

Аннотация. *Статья посвящена анализу основных подходов профессиональной передвысшей подготовки графических дизайнеров, в частности: научно-педагогической, этической, профессиональной и профессиональной литературы. Освещаются основные подходы в профессиональном образовании, анализируется важность этического аспекта в образовании, основные аспекты в профессиональной этике, проблемы подготовки будущих графических дизайнеров.*

Ключевые слова: *профессиональная передвысшее образование, этика в дизайне, профессиональное образование, графические дизайнеры, профессионально-этическая культура.*

ETHICAL ASPECTS OF PROFESSIONAL BEFORE HIGHER EDUCATION GRAPHIC DESIGNER. ANALYSIS OF ARTISTIC-PEDAGOGICAL LITERATURE

P.S. Prokhorchuk

Abstract. *The article is devoted to the analysis of the basic approaches of professional before the higher training of graphic designers, in particular: scientific-pedagogical, ethical, professional and professional literature. The main approaches to vocational education are highlighted, the importance of the ethical aspect in education, the main aspects in professional ethics, problems of the preparation of future graphic designers are analyzed.*

Keywords: *professional before higher education, ethics in design, vocational education, graphic designers, professional and ethical culture.*

УДК 37.013;371

ЗАСТОСУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ОПЕРАТОРІВ З ОБРОБКИ ІНФОРМАЦІЇ ТА ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ В КОЛЕДЖАХ

І.О. РАТИНСЬКА, викладач

Державний навчальний заклад «Тернопільський професійний коледж з посиленою військовою та фізичною підготовкою»

E-mail: Savina_Inna@ukr.net

Анотація. *Стаття присвячена проблемі використання педагогічних технологій навчання майбутніх ІТ-фахівців у процесі навчання в професійному коледжі. Проаналізовано визначення поняття «технологія» та «педагогічна технологія» провідними вченими –*

© І. О. Ратинська, 2017

педагогами. Розкрито сутність педагогічних технологій навчання. Виокремлено концепції засвоєння соціального досвіду в основних педагогічних технологіях. Досліджено, що спільним в усіх визначеннях провідних педагогів є направленість технології навчання на підвищення ефективності навчального процесу, який гарантуватиме досягнення запланованих результатів навчання. Вказано на необхідність використання найсучасніших педагогічних технологій навчання під час підготовки майбутніх ІТ-фахівців.

Ключові слова: компетентність, професійна компетентність, технології, педагогічні технології, контекстне навчання.

Актуальність (Introduction). Згідно з вимогами сучасного інформаційного суспільства, для ефективного здійснення професійної діяльності сучасний фахівець має орієнтуватися на досягнення якісних результатів у професії упродовж найменшого проміжку часу. Застосування педагогічних технологій у даному випадку є необхідною та незаперечною умовою професійної підготовки високоосвіченого ІТ-фахівця.

Аналіз останніх джерел та публікацій (Analysis of recent researches and publications). Широкого розповсюдження у світовій освіті педагогічні технології набули в 60-70-ті роки ХХ ст. (Б. Блум, Г. Грейс, Дж. Керол та ін.). В Україні проблемами технологізації вищої освіти займається багато вчених (І. Дичківська, О. Дубасенюк, О. Пометун, О. Пехота, С. Сисоєва та ін.).

Мета (Purpose). Розглянути сутність інформаційних технологій як інноваційних технологій навчання.

Методи (Methods). Теоретичні (аналіз філософської, педагогічної, літератури).

Результати (Results). Сучасні вимоги до підготовки робітничих кадрів спонукають педагогів шукати та впроваджувати інновації у навчальний процес професійної освіти. Поняття «технологія» прийшло в педагогіку зі сфери промисловості, де технологією називають процес переробки вихідного матеріалу з метою отримання продукту з наперед заданими властивостями. Термін «технологія» виник з появою засобів виробництва, потужність яких набагато перевищувала потужність одного ремісника [4, с. 287].

Спочатку під технологією розумівся процес виготовлення продукції технічними засобами. Так як технології багато в чому залежали від технічних характеристик використовуваного обладнання, то простого опису послідовності дій (алгоритму) стало недостатньо. Довелося внести також і опис кожного застосовуваного пристрою, тим самим ускладнивши і деталізувавши опис.

Технологічний процес складається з трьох блоків: ідеології процесу, що визначає основну мету і провідний спосіб її досягнення; технічних характеристик засобів, що використовуються в даному процесі; методики використання даних засобів і дій людини, що бере участь у виробництві.

Накопичення майстерності і досвіду, а також спеціалізація в людській діяльності призводять до переходу від випадкового до ремісничого, професійного способу виробництва. Використання ж технічних засобів (механізації, автоматизації та комп'ютеризації), підвищуючи продуктивність праці, дозволяє перейти до етапу технологій [5, с. 25].

Для подальшого розвитку поняття «технологія» розглянемо деякі основні терміни педагогіки, де визначається сутність педагогічної діяльності, навчання і виховання. Що є складниками у технологічному підході до освіти. Педагогічна діяльність передбачає навчальний вплив педагога на учня, спрямований на його особистісний, інтелектуальний і діяльнісний розвиток, й одночасно виступає як основа саморозвитку та самовдосконалення. Виховання – планомірний і цілеспрямований вплив на свідомість і поведінку людини з метою формування певних установок, понять, принципів, ціннісних орієнтацій, які забезпечують необхідні умови для його підготовки до суспільного життя і праці. Навчання – планомірний і цілеспрямований вплив на свідомість і поведінку людини, з метою формування знань і способів діяльності умінь і навичок, організація і управління навчальною діяльністю учнів, вплив на їхній інтелектуальний розвиток і навчально-пізнавальну активність [6, с. 176].

Як випливає з наведених визначень, у кожному з них є своя, чітко окреслена мета, досягнення якої передбачається шляхом здійснення тих, чи інших педагогічних заходів. Їхній перелік значний, але обмежений, кожне має закінчений характер і вирішує певне завдання, відтак у на-

явності всі ознаки технологічності освіти.

На цьому етапі дослідження було проведено короткий аналіз педагогічної літератури, присвяченої питанням застосування технологій у сфері професійної освіти, розглянуті умови, при яких «сукупність і послідовність методів і процесів» відрізняється від методики і називається «технологією».

Вивчення літератури з проблеми використання технологій у сфері професійної освіти показало, що за попередні кілька років опубліковано кілька десятків фундаментальних робіт (монографій, навчально-методичних посібників), де ґрунтовно розробляється ця тема. Проблему досліджували В. Беспалько, Л. Буркова, Л. Даниленко, І. Дичківська, І. Козловська, І. Мельничук, О. Пехота, О. Попова та ін. Значна кількість наукових розвідок (В. Беспалько, М. Кларін, П. Мітчел, В. Монахов, Г. Селевко та ін.), присвячених використанню педагогічних технологій, дає змогу виокремити основні характеристики у визначеннях технології: сукупність прийомів, застосовуваних у будь-якій справі, майстерності, мистецтві; культурне поняття, пов'язане з мисленням і діяльністю людини; інтелектуальна переробка технічно значущих якостей і здібностей; сукупність знань про методи здійснення будь-яких процесів; організований, цілеспрямований педагогічний вплив на навчальний процес; засіб гарантованого досягнення цілей навчання; опис процесу досягнення запланованих результатів навчання; проект певної педагогічної системи, що реалізується на практиці; мінімум педагогічних експромтів в практичному викладанні.

Педагогічна технологія – це системний метод створення, застосування і визначення всього процесу викладання і засвоєння знань з урахуванням технічних і людських ресурсів та їх взаємодії, що ставить своїм завданням оптимізацію форм освіти. Вона означає системну сукупність і порядок функціонування всіх особистісних, інструментальних і методологічних засобів, використаних для досягнення педагогічних цілей [8, с. 128].

Разом з тим необхідно відзначити, що підходи до трактування поняття «технологія», відображені в публікаціях монографічного та навчально-методичного характеру останніх двох років, відрізняється від поглядів 5-10-річної давності.

По-перше, змінився зміст самого поняття «технологія»: для сучасних підходів характерний більш конкретний погляд на предмет. Якщо В. Беспалько в 1989 р. розглядав педагогічну технологію як сукупність взаємопов'язаних засобів, методів і процесів, то дослідники останніх років йдуть від цього найбільш загального визначення і розглядають в якості технології більш конкретні і приватні елементи. Наприклад, під технологіями сучасники розуміють:

1. Систематичний метод планування, застосування та оцінювання процесу навчання ... для досягнення більш ефективної форми освіти.

2. Поопераційно-організовану діяльність педагога (вчителя), що взаємодіє з учнями з метою досягнення найбільш раціональним шляхом якогось педагогічного стандарту на специфічній методичній основі.

3. Сукупність науково-обґрунтованих прийомів і способів діяльності з конструювання освітнього процесу, спрямованих на реалізацію навчально-виховних цілей [10, с. 235].

По-друге, обсяг матеріалу, що підлягає дослідженню в цьому напрямі, поступово «виробляється», і поле досліджень поступово звужується. В результаті у дослідженні, що проводиться спочатку в різних напрямках, відбувається «відхід» від найбільш загальних позицій і все більша кількість авторів починають використовувати як робочий варіант конкретні і детальні підходи до поняття. В значній мірі це пов'язано з тим, що в результаті досліджень так і не були знайдені чіткі критерії поняття «технологія» в соціальній сфері діяльності. Навіть поділ технологій на промислові та соціальні не дав змоги дослідникам визначити відміну технологій від методик [4, с. 152].

По-третє, завдяки відходу від найбільш загальних поглядів посилюється різнобічність підходів до даного поняття. Наявність різноманітності, що вкладається в це поняття різними авторами, говорить про те, що воно ще не сформувалося. Відсутність єдиного формалізованого визначення педагогічної технології ясно говорить про неоднозначність даного поняття. Проте, в єдиному, усередненому, синтетичному вигляді поняття «педагогічні технології» може бути представлено в таких аспектах:

- науковий аспект: педагогічні технології – частина педагогічної науки, що вивчає і розробляє цілі, зміст і методи навчання та проектує педагогічні процеси, переклад педагогічно-

го задуму в технологічний ланцюжок педагогічних впливів, операційно вибудовується відповідно до цільових установок;

- дієвий аспект: здійснення педагогічного процесу системного функціонування всіх особистісних, інструментальних і методологічних педагогічних засобів, поетапне проектування реалізації елементів педагогічної технології відтворюваних будь-яким педагогом і гарантованість досягнення запланованих результатів навчання всіма учнями;

- діагностуючий аспект: охоплення в педагогічну технологію діагностичних процедур, що містять параметри, критерії, інструментарій вимірювання результатів педагогічної діяльності [3, с. 76].

З цього випливає, що педагогічна технологія одночасно функціонує і в якості науки, що вивчає оптимальні шляхи навчання, і в якості алгоритмічної системи способів, принципів і регулятивів, застосовуваних у навчанні, і в якості реального процесу навчання.

Якщо наука по своїй суті є пошук істини, то технологія є конкретний спосіб реалізації істини в кожному конкретному навчальному матеріалі. Таким чином, технологія навчання є прикладна дидактика, а саме теорія використання передових педагогічних ідей, принципів і правил «чистої науки».

В освіті чітко окреслилися дві тенденції в тлумаченні поняття «технологічність»: технологічність як підвищення ефективності навчального процесу; ступінь стійкості до численного відтворення.

Прихід технології на зміну традиційній методиці повинен безумовно сприяти посиленню ефективності навчального процесу, стійкість показників навчального процесу слід розглядати як характерологічну якість технології. «... Різниця між технологією і методикою в сфері освіти полягає в тому ж, у чому полягає відмінність між технологією і ремісництвом, машинним виробництвом і ручною працею. Технологічність засобів навчання створює зовсім іншу культуру освітнього процесу. ... Гідність методики полягає в особистісному впливі вчителя і в можливості організації діяльності творчого характеру. Технологія дозволяє значно підвищити ефективність освіти, але за вказаними параметрами поступається перед методикою. Під педагогічною технологією слід розуміти якусь «технологічну оболонку», в якій комфортно і педагогу, й учню. Основні характеристики «технологічної оболонки» повинні бути стійкими і не залежати від суб'єктивності автора і виконавця» [8, с. 147].

Поширене звернення до поняття технології засновано, насамперед, на ознаці відтворюваності педагогічної діяльності. У соціально-освітньому плані ця ознака пов'язаний з іншим ознакою технології – її можливої масовості. Ключовими поняттями чіткого уявлення про педагогічні технології є: діагностичність опису мети; відтворюваність педагогічного процесу; відтворюваність педагогічних результатів. Технологія приносить якісні зміни в педагогічний процес, однак, це не означає, що із застосуванням технології гарантоване навчання краще, ефективніше і якісніше. Технології можуть бути застарілими, або спрямованими на розвиток тільки одного компонента освіти [5, с. 27].

Так, у центрі уваги особистісно-орієнтованих технологій – унікальна цілісна особистість, яка прагне до максимальної реалізації своїх можливостей (самоактуалізації), відкрита для сприйняття нового досвіду, здатна на усвідомлений і відповідальний вибір у різноманітних життєвих ситуаціях. Своєрідність цілей полягає в орієнтації на властивості особистості, її формування, розвиток відповідно до природними здібностями. Принцип активності учня в процесі навчання є одним з основних в дидактиці. За цим розуміється таке якість діяльності, що приводить до високого рівня мотивації, усвідомленої потреби в засвоєнні знань і вмінь, результативністю і відповідністю соціальним нормам. Подібні результати недосяжні без цілеспрямованих педагогічних і управлінських дій, організації педагогічного середовища, тобто без застосування педагогічної технології.

За Г. Селевком, будь-яка педагогічна технологія повинна відповідати певним критеріям [9, с. 647]:

Концептуальність. Кожній педагогічній технології повинна бути притаманна опора на певну наукову концепцію, що охоплює філософське, психологічне, дидактичне та соціально-педагогічне обґрунтування досягнення освітніх цілей.

Системність. Педагогічна технологія повинна мати всі ознаки системи: логіку процесу, взаємозв'язок всіх його частин, цілісність (сума ізольованих елементів не дає повної інфор-

мації про стан системи в цілому).

Керованість. Пропонує можливість діагностичного цілепокладання, планування і проектування процесу навчання, поетапної діагностики, вибору засобів і методів з метою корекції результатів.

Ефективність. Сучасні педагогічні технології існують конкурентних умовах і повинні бути ефективними за результатами й оптимальними за витратами, гарантувати досягнення певного стандарту навчання; передбачається наявність об'єктивних критеріїв оцінки та порівняння педагогічних технологій.

Відтворюваність. Мається на увазі можливість застосування педагогічної технології в інших однотипних освітніх установах, іншими суб'єктами при гарантованому досягненні заздалегідь визначених цілей, відмова від особистісних методик [7, с. 139].

У кожній технології навчання найважливішу роль відіграє засіб навчання. Так як не всі засоби виробництва можуть бути залучені для створення технологій, так і далеко не всі засоби навчання можуть виступати в ролі технолого-формульовального фактора [4, с. 245].

По-перше, до технологій навчання (педагогічних технологій) відносяться не лише інформаційно-комп'ютерні технології, по-друге, інформаційні технології як виробничі, промислові, економікотвірні містять багато того, що на сучасному етапі не буде вивчатися в широкому навчальному процесі. Розвиток і впровадження педагогічних технологій у практичну педагогіку дозволяє зводити до мінімуму фактор випадковості успіху освітньої діяльності, що залежить від особистості учня і педагога. При цьому впровадження педагогічних технологій не заперечує, а в певному сенсі навіть ініціює появу і виправдане закріплення різних педагогічних новацій [2, с. 22].

Педагогічні технології професійного навчання – система організації професійного навчання, заснована на активному застосуванні досягнень науки в цілях отримання нової якості знань учня, його властивостей і характеристик. При використанні педагогічних технологій професійного навчання слід керуватися такими принципами:

1. Принцип особистісного підходу, що складається в залученні учнів у ситуації, де вони можуть проявити і реалізувати себе як особистості;
2. Принцип конкретизації системи дій, що складається в детальному описі дій, використання алгоритмів розумової і практичної діяльності для досягнення цілей технологізації.
3. Принцип функціонального призначення, завдяки якому досягається оптимальність і економічність дій педагога з метою отримання очікуваного результату.

Умовами побудови оптимальних педагогічних технологій є прогнозування процесу навчання з врахуванням його мети, терміну, категорії учнів, змісту навчання; конструювання самого навчального процесу на основі теорії і практики, принципів його організації; використання нормативної бази оцінки діяльності викладачів і учнів.

Висновки і перспективи (Discussion). Перехід до нової якості освіти неможливо здійснити без оцінки ефективності технологій навчання, розробки методів проектування навчального процесу і за рахунок цього оптимізації всього процесу навчання.

Список використаних джерел

1. Беспалько В. П. Основы теории педагогических систем / В. П. Беспалько: Изд-во Воронеж. ун-та, . – Воронеж 1977– С. 304
2. Буркова Л. В. Педагогічні інновації та їх діагностична експертиза: теор. аспект / Л.В.Буркова. – К. : Науковий світ, 1999 . – С. 37.
3. Даниленко Л. І. Теоретичні аспекти освітньої інноватики / Л. І. Даниленко // Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. пр. – 2001. – Вип. 5. – С. 170.
4. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навч. посіб. / І. М. Дичківська.: Академвидав, – Київ 2004. – С. 352 (Аьма-матер).
5. Зимняя И. А. Компетентностный подход. Каково его место в системе современных подходов к проблемам образования? [теорет.-методол. аспект] / И. А. Зимняя // Высш. образование сегодня. – 2006. – Вип. № 8. – С. 20-26.
6. Козловська І. М. Теоретико-методологічні аспекти інтеграції знань учнів професійно-технічної школи (дидактичні основи): [монографія] / І. М. Козловська: Світ, – Львів, 1999. – С.302.

7. Освітні технології : навч.-метод. посіб. / [О. М. Пехота, А. З. Кіктенко, О. М. Любарська та ін.]; за заг. ред. О. М. Пехоти. – К.: А.С.К., 2001. – С. 256.
8. Попова О. В. Становлення і розвиток інноваційних педагогічних ідей в Україні у ХХ ст. / О. В. Попова. – Х. : «ОВС», 2001. – С. 256.
9. Селевко Г. К. Энциклопедия образовательных технологий : в 2 т. Т.1. / Г. К. селевко. – М. : НИИ школьных технологий, 2006. – С. 816.
- 10.Химинець В. В. Інноваційна освітня діяльність / В. В. Химинець. –Тернопіль Мандрівець, 2009. – С. 360

References

1. Bepal'ko V. P. (1977) Osnovy teorii pedagogicheskikh sistem / V. P. Bepal'ko: Izd-vo Voron. un-ta, . Voronezh. 304
2. Burkova L. V. (1999) Pedagogichni innovacii ta ih diagnostichna ekspertiza: teor. aspekt / L.V. Burkova. – K. : Naukovij svit,. 37.
3. Danilenko L. I. (2001) Teoretichni aspekti osvith'oï innovatiki / L. I. Danilenko // Pedagogichni innovacii: idei, realii, perspektivi: zb. nauk. pr. V. 5. 170.
4. Dichkivs'ka I. M. (2004) Innovacijni pedagogichni tekhnologii : navch. posib. / I.M. Dichkivs'ka.: Akademvidav, Kiïv. 352 (A'ma-mater).
5. Zimnyaya I. A. (2006) Kompetentnostnyj podhod. Kakovo ego mesto v sisteme sovremennyh podhodov k problemam obrazovaniya? [teoret.-metodol. aspekt] / I. A. Zimnyaya // Vyssh. obrazovanie segodnya. V. № 8. 20-26.
6. Kozlovs'ka I. M. (1999) Teoretiko-metodologichni aspekti integracii znan' uchniv profesijno-tekhnichnoï shkoli (didaktichni osnovi): [monografiya] / I. M. Kozlovs'ka: Svit, – L'viv, 302.
7. Osvitni tekhnologii : navch.-metod. posib. / [О. М. Пехота, А. З. Киктенко, О. М. Любарська та ін.]; за заг. ред. О. М. Пехоти. – К.: А.С.К., 2001. 256.
8. Popova O. V. (2001) Stanovlennya i rozvitok innovacijnih pedagogichnih idej v Ukraïni u HKH st. / O. V. Popova. H. : «OVS»,. 256.
9. Selevko G. K. (2006) EHnciklopediya obrazovatel'nyh tekhnologij : v 2 t. T.1. / G. K. selevko. – M. : Nil shkol'nyh tekhnologij,. 816.
- 10.Himinec' V. V. (2009) Innovacijna osvithnya diyal'nist. Ternopil' Mandrivec', 360.

ПРИМЕНЕНИЕ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ТЕХНОЛОГИЙ В ФОРМИРОВАНИИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ ОПЕРАТОР ПО ОБРАБОТКЕ ИНФОРМАЦИИ И ПРОГРАММНОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ ПРИ ПОДГОТОВКЕ В КОЛЛЕДЖЕ И.А. Ратинская

Аннотация. Стаття посвящена проблеме использования педагогических технологий обучения будущих ИТ-специалистов в процессе обучения в профессиональном колледже. Проанализированы определение понятия «технология» и «педагогическая технология» ведущими учеными - педагогами. Раскрыта сущность педагогических технологий обучения. Выделены концепции усвоения социального опыта в основных педагогических технологиях. Доказано, что общим во всех определениях ведущих педагогов является направленность технологии обучения на повышение эффективности учебного процесса, гарантировать достижение запланированных результатов обучения. Указано на необходимость использования современных педагогических технологий обучения при подготовке будущих ИТ-специалистов.

Ключевые слова: компетентность, профессиональная компетентность, технологии, педагогические технологии, контекстное обучение.

APPLICATION PEDAGOGICAL TECHNOLOGIES IN FORMATION OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF OPERATORS WITH INFORMATION PROCESSING AND PROHRMANOHO SUPPORT DURING TRAINING IN COLLEGE

I.O. Ratynska

Abstract. The article is devoted to the problem of the use of pedagogical technologies for the training of future professionals in the process of studying at a professional college. The

definition of the concept "technology" and "pedagogical technology" of leading scientists - teachers is analyzed. The essence of the concept of pedagogical learning technologies is revealed. The concepts of assimilation of social experience in basic pedagogical technologies are singled out. Investigated that common definitions in all leading educators are learning orientation technology to enhance the learning process that will ensure the achievement of planned learning outcomes. Also, it is indicated on the necessity of using the most up-to-date pedagogical teaching technologies while preparing future IT specialists.

Keywords: competence, professional competence, technology, pedagogical technologies, contextual education.

УДК 378.1.091:004:316.6

БАГАТОВЕКТОРНИЙ ВПЛИВ ІНТЕРНЕТ-СЕРЕДОВИЩА І СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА СТУДЕНТІВ ТА ВИКЛАДАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ

Г.М. РЖЕВСЬКИЙ, кандидат психологічних наук, доцент, докторант *Національний університет біоресурсів і природокористування України*

E-mail: manpower44444@gmail.com

Анотація. В статті визначено ступінь багатовекторного впливу Інтернет-середовища та соціальних мереж на навчання, саморозвиток особистості студентів і працю молодих викладачів університету. Проведено аналіз позитивного і негативного впливу Інтернет-середовища і соціальних мереж, визначено час перебування в мережі Інтернет, з'ясовано для чого саме студенти і викладачі використовують Інтернет-мережу, визначено відсоток студентів і викладачів що, зареєстровані ви хоч би в одній соціальній мережі, проаналізовано де користуються соціальними мережами найчастіше (місце), з'ясовано чи впливає довге перебування в Інтернет-мережі та соціальних мережах на якість навчання студентів та працю молодих, досліджено самооцінку впливу Інтернету на успішність праці, саморозвитку студентів і молодих викладачів без допомоги Інтернету, визначено час перебування в мережу Інтернет, визначено мету і основні потреби користування соціальними мережами, узагальнено погляди студентів і молодих викладачів з приводу того чи рахують вони соціальні мережі всесвітнім злом, наркотиком, «поганою тенденцією» та чи впливає соцсеті на ваші вчинки в реальному житті (покупки, мітинги і так далі), визначено які саме групи цікаві в соціальній мережі.

Ключові слова: Інтернет, багатовекторний вплив, студенти, викладачі, соціальні мережі, інтернет-середовище.

Актуальність. (Introduction). У сучасному світі Інтернет охопив весь світ і усі сфери життєдіяльності людей. Зараз дуже важко представити наше життя без цього ресурсу. Інтернет досить сильно впливає на усіх, особливо на молодь. Студенти вважають, що вже не можуть вчитися або працювати без Інтернету, і це дійсно так.

З розвитком ІТ-технологій широке поширення отримали так звані соцсети (соціальні мережі). Проникнення соціальних мереж дуже глибоке, студенти користуються ними не лише удома, але і в інших місцях, де є який-небудь доступ до Інтернету, в перервах між активною «офлайнною» діяльністю. Інтернет-середовище і соціальні мережі чинять найсерйозніший вплив на соціалізацію сучасної студентської молоді.

Мета (Purpose). *Мета нашого дослідження полягає* у визначенні ступеню багатовекторного впливу інтернет-середовища та соціальних мереж на навчання, роботу, саморозвиток особистості студентів і працю молодих викладачів університету.

Ми визначено декілька завдань дослідження, а саме: визначити міру впливу інтернету на сучасну молодь; порівняти проникнення соціальних мереж в життя школяра і студента; дізнатися, на що витрачають час сучасні користувачі в мережі Інтернет.

Нами були сформульовані наступні гіпотези про вплив Інтернету і соціальних мереж на студентську молодь і молодих викладачів: Викладачі проводять більше часу в Інтернеті,